

LIBRIS

We know
books

Corectură: Bianca Vișan
Tehnoredactare: Carmen Rădulescu
Coperta: Sasha Segal

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GABRIELA FECEORU
Grădina Jucăriilor Pierdute / Gabriela Feceoru. - Băbana :
Rocart, 2025
ISBN 978-630-6697-08-3
821.135.1

*Contravaloarea timbrului literar se depune
în contul Uniunii Scriitorilor din România.*

Copyright © Grupul Editorial Rocart, 2025

Gabriela Feceoru

Grădina Jucăriilor Pierdute

poeme

RO CART

„Cum ar fi să faci o femeie fericită și să nu pleci?”

m-a întrebat la bordul piroscifului
vântul îi adia în păr și fire erau duse de vânt
îi citeam din „(...)” o poveste pentru copii

mă așezam în confortul său termic –
sienit. ninge.

își lăsa mâinile să prindă sienit
obrajii lui de obrajii mei topindu-și crusta
mai aproape suflând aburi
desenând pe fața mea un nufăr
mă încotoșmănasem cu un șal alb obosit

ceai de iasomie și fereastra închisă
te rog
ceai de iasomie și aruncă lemne
în foc

piroscaful se clătina, cărțile noastre se prăbușeau
ceaiul umfla podeaua
am lăsat totul și am alergat la bord

turbulențe de valuri
se strecoară
sub șalul alb
când ninge peste noi
și puntea e albă
când dogorește
și agrafele îmi scapă.

Cuprins

Grădina Jucăriilor Pierdute / 5
e noapte tu întrebă-mă ce am pierdut / 6
îți scriu când ești un om / 7
Brno și azi / 9
merg pe drum am mintea / 10
când eram cu el de mână / 11
Tar / 12
camera 505 / 13
pentru totdeauna – poate că nu / 14
va rămâne acolo. va privi apusul și răsăritul / 16
scriem pe foi albe / 18
bule de metan în ochii tăi / 20
mestecăm frunze de pin / 21
ceasul / 22
când e întuneric trebuie să fii puternic / 24
este pentru totdeauna / 26
la Petroșani munții așteaptă / 27
la 29 de ani / 28
zilele se numărau până la 1 noiembrie / 29
Petroșani / 31
fularul lui Vasilievici / 32
sub copaci încă găseam căldura lui iunie / 34
suntem fișe de lucru / 35
inima mea este panoul generator de energie verde / 36
Heather Morris / 38
așa cum ai zis / 39

LIBRIS

în așteptarea ta / 41

boare / 43

$E = mc^2$ / 44

vino / 45

caffé latte / 46

vocea de la radio / 47

„Cum ar fi să faci o femeie fericită și să nu pleci?” / 48

We know
books

Grădina Jucăriilor Pierdute

Lviv prin *Grădina Jucăriilor Pierdute*
cu mâinile pline de aur – poeme în geantă, o singură
rochie

soarele crește cât George Hotel
vântul prin crengi pe scări deasupra orașului

îmbrățișarea ta caldă, numele tău pe brațul meu
tu care voiai Universul și eu numai o limonadă, dar
caldă
am fugit. eu care am zis *gata*. granițele noastre se
închid
gențile noastre sunt goale. perna ta moale.

vom întâlni persoane care ne vor sfâșia
îmi amintesc mâna ta proaspăt sfâșiata
Rusia și Ucraina să ne certăm pe stradă cine
va flanca.

privim în urmă
la poemele scrise odinioară
tu care obișnuiai să-mi zici
nu voi mai putea adormi fără tine.

privesc în urmă
în ochii tăi
în fața casei incendiate
în Alchevsk

viitorul împreună
la baza statuii lui Тарас Григорович Шевченко
a fost un moment.

e noapte tu întreabă-mă ce am pierdut

despre jucăriile pierdute
cine le-a găsit și cine le-a dus în Grădina Jucăriilor
Pierdute
cât încă ești aici

avem acest mod de a vedea ce facem
avem noaptea ta și somnul ca o mască
destul de multe secrete în coșmarurile noastre
un joc fără un scop – ne jucăm – inventăm cuvinte

unde se ivește să te duci noaptea, acolo te duci
și apar fotografii neașteptate – triumphiuri amoroase
– am crezut totul
și cântecele. când pleci brusc

se simte ca o cădere dintr-un turn foarte înalt
e noapte tu întreabă-mă despre ce am pierdut.

îți scriu când ești un om

te-ai întrupat în cineva care își face rău
ca și cum propriul meu copil
întrupat din mine ar trage în propria lui tâmplă

trimit prin poeme
iubirea care acoperă
mă rog la tine când nu mai știu ce să zic
să-l întorc la mine să îi acopăr ochii

sunt în genunchi
îmbrăcată în haine de gală
o rochie – te-ntorci din dumnezeu
întoarce-l pentru mine

peste tot pe unde mă duc
îl caut
oriunde și orice ascult
aud clinchetul râsului său

când plânge dă-i ce am simțit
pacea ta, uitarea tuturor supunerilor.
lăuntricul sentiment că iubirea nu-i o pată
uită-te în jurul tău să-l vezi

eu nu-l mai văd de mult
dar mă bazez pe tine
dacă mă păcălește tu-l iartă
umple-i viața cu adevăr

o iubire crescută
oamenii se schimbă eu
când te reprezint

mi-am promis în august
nimeni nu e
natura omului slabă și rea
în fața durerii tale
ca un părinte care

a iubit o femeie atât de mult și copilul din ea
plăcerea ta nu e trupul ca la noi
noi continuăm să fim oameni
tu ne dai eternitatea, tu ne faci excepții

îmi dai puterea de a spune vorbele tale
îmi dai puterea de a-l aștepta și de a ierta
ucide-i ego-ul care ține în loc două inimi
azi îmi scriu poezia cu mâinile sale.

Brno și azi

uit toate neînțelegerile și pedanteria la mal în Budapesta
uit ochii tăi nuanțați
uit banii mei păstrați – ce nu am văzut – ce nu am atins
uit cuvintele, poemele, uit țările

învăț limba țării tale. uit și învăț
caut Brno și azi pe hartă și Kofola
mă scufund în ilustrații pentru naivi și copii
ce voi deveni – ai plecat acum 3 ani –

– numărăm picăturile irizate din pupilele tale
curgea ploaia în paharele noastre
pe drumul spre poeme curg flori
ce voi deveni sub brațele tale platinat

cine stă în Insomnia pe scaunul tău?
e liber.

– am vrut să fug departe
învăț limba țării tale. limba nuanțată a inimii mele.